

cement gedicht) voor Den Helder aan. De 'Flores' was toen reeds naar Vlissingen teruggekeerd.¹

*

Op die 10de was, tot het donker werd, van de ochtend af in Rotterdam gevochten – gevochten, nagenoeg uitsluitend in de buurt van de Willemsbrug. Het aantal Duitsers dat van Waalhaven uit de Maasbruggen bereikte, nam geleidelijk toe, maar uiteindelijk bevond zich toch niet veel meer dan één versterkt bataljon (ruim duizend man) op het Noordereiland en in het aangrenzend deel van Rotterdam-zuid. Generaal Student had verreweg het grootste deel van zijn troepen voor andere taken nodig. De Rotterdamse bruggen vormden niet zijn enige zorg. Uit het gebied om Den Haag vernam hij niets (was met de operaties van de 22ste *Luftlande-Division* iets misgegaan?) – de bruggen bij Dordrecht en Moerdijk waren volgens plan veroverd maar het was de vraag of hij ze zou kunnen behouden. De generaal vestigde zijn hoofdkwartier te Rijsoord, halverwege Rotterdam en Dordrecht (eerst in de lagere school, daarna in een plaatselijk logement) (zie kaart XIX op pag. 150) – daar vernam hij tegen het einde van de middag, dat Nederlandse troepen zich opmaakten om bij Alblisserdam via de grote verkeersbrug over de Noord op het eiland IJselmonde door te dringen; door een onvolledigheid op zijn stafkaarten wist Student tevoren niet eens dat daar een brug lag² – ze was pas eind '39 gereedgekomen.³ Op zijn tegenmaatregelen komen wij nog terug.

Waalhaven had voor de Duitsers één groot voordeel: het lag, ten zuiden van de Nieuwe Waterweg en door dat brede vaarwater beschermd, in een gebied waar zich, na de overgave van de verdedigers van het vliegveld, haast geen Nederlandse troepen bevonden: een zwakke compagnie was ter hoogte van Vlaardingen geposteerd waar zich, bij Pernis, de installaties van de Bataafse Petroleum Maatschappij verhieven; van die compagnie hadden de Duitsers niets te duchten; een deel van die troepen stak trouwens des avonds naar Vlaardingen over.⁴ Het was, overwoog Student, niet erg aannemelijk dat de Nederlanders dwars over de rivier landingspogingen op de zuidelijke Maasoever zouden ondernemen; hield hij de Maasbruggen vast, dan zou hij,

¹ (Sectie krijgsgeschiedenis) C. D. Kamerling: *De strijd in Zeeland, mei 1940*, p. 12; verder aan te halen als Kamerling: *Zeeland*. ² Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 187. ³ De brug was begin november 1939 in gebruik gesteld; hier was geen enkele publiciteit aan gegeven. ⁴ Nierstrasz: *Rotterdam*, p. 82–84.